

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง
ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๒/๒๕๕๙ วันที่ ๒๙ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีขณะกระทำความผิด

คู่กรณีที่ ๑ นักบริหารงานช่าง ระดับ ๖	สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด
คู่กรณีที่ ๒ นายช่างโยธา ระดับ ๓	สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด
คู่กรณีที่ ๓ นักบริหารงานช่าง ระดับ ๖	สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด
คู่กรณีที่ ๔ นักบริหารงานช่าง ระดับ ๖	สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด
คู่กรณีที่ ๕ นายช่างโยธา ระดับ ๖	สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด
คู่กรณีที่ ๖ ผู้อำนวยการโรงเรียน	สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด
คู่กรณีที่ ๗ ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.๓)	สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด

เรื่อง การกำหนดราคากลาง การควบคุมงานและตรวจการจ้าง โครงการก่อสร้างโรงอาหารกลางวัน
ภายในโรงเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่ง
คณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจ
หน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และ
รายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและ
การคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ดำเนินการจัดจ้างโครงการก่อสร้างโรงอาหารกลางวันภายใน
โรงเรียน ร. โดยแต่งตั้งคู่กรณีที่ ๑ ตำแหน่ง นักบริหารงานช่าง ระดับ ๖ คู่กรณีที่ ๒ ตำแหน่ง นายช่างโยธา
ระดับ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ตำแหน่ง นักบริหารงานช่าง ระดับ ๖ เป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลาง ตามคำสั่ง
องค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ ๑๔๙๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ และได้แต่งตั้งคณะกรรมการ
ดำเนินการจ้างเหมาโครงการก่อสร้างโรงอาหารฯ ด้วยวิธีการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Auction)
โดยแต่งตั้งคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ เป็นผู้ควบคุมงาน และแต่งตั้งคู่กรณีที่ ๓ ตำแหน่ง นักบริหารงานช่าง
ระดับ ๖ คู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ ตำแหน่ง นายช่างโยธา ระดับ ๖ ว คู่กรณีที่ ๖ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ

โรงเรียน คูกรณีที่ ๗ ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ (คศ.๓) เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ ๑๔๔๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒

คูกรณีที่ ๑ คูกรณีที่ ๒ และคูกรณีที่ ๔ ได้กำหนดราคากลางงานก่อสร้างโรงอาหารฯ ไว้เป็นเงิน ๕,๒๑๔,๐๐๐ บาท ต่อมาได้มีประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง ประมูลจ้างเหมาก่อสร้างโรงอาหารฯ ด้วยระบบ e-Auction ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๓ โดยราคากลางที่ตั้งไว้ เป็นเงิน ๕,๒๑๔,๐๐๐ บาท ผลการดำเนินการประมูลราคาด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ปรากฏว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. เสนอราคาต่ำสุด เป็นเงิน ๕,๒๑๑,๐๐๐ บาท และองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ทำสัญญาจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ตามสัญญาเลขที่ ๑๗๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ค่าจ้าง เป็นเงิน ๕,๒๑๑,๐๐๐ บาท

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ทำการคำนวณราคากลางงานก่อสร้างโครงการดังกล่าว ตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคากลางงานก่อสร้างได้ เป็นเงิน ๔,๑๕๘,๘๑๓ บาท ดังนั้น ราคากลางที่คณะกรรมการฯ กำหนดไว้จึงสูงกว่าราคากลางที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินคำนวณได้ เป็นเงิน ๑,๐๕๕,๑๘๗ บาท (๕,๒๑๔,๐๐๐ - ๔,๑๕๘,๘๑๓) และค่าจ้างตามสัญญาจ้างสูงกว่าราคากลางที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดคำนวณได้ เป็นเงิน ๑,๐๕๒,๑๘๗ บาท (๕,๒๑๑,๐๐๐ - ๔,๑๕๘,๘๑๓) ซึ่งกรณีดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจากคณะกรรมการฯ คำนวณราคากลางไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคากลางงานก่อสร้างอาคารตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ดังนี้

(๑) รายการงานของราคากลางลำดับที่ ๑ ฐานราก คาน พื้น เสา ลำดับที่ ๒ หลังคาคอนกรีต และลำดับที่ ๓ โครงหลังคาเหล็กพร้อมมุงหลังคา กำหนดปริมาณค่าวัสดุและค่าแรงเป็นหน่วยตารางเมตร โดยไม่ได้ถอดแยกรายละเอียดปริมาณงานจากแบบรูปรายการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การคำนวณหาปริมาณงานและวัสดุในงานก่อสร้างอาคาร และไม่เป็นไปตามมาตรฐานการวัดปริมาณงานก่อสร้างอาคาร

(๒) กำหนดค่า Factor F ไม่ถูกต้องตามสัดส่วนค่างานต้นทุนจากตาราง Factor F ของหนังสือกระทรวงการคลังด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๒๑.๕/ว ๒๐ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๒ แจ้งตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๑๓๗ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

(๓) กำหนดปริมาณงาน ราคาวัสดุต่อหน่วย และค่าแรงต่อหน่วยบางรายการ เช่น รายการงานก่ออิฐฉาบปูน ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคากลางงานก่อสร้างอาคาร

คูกรณีที่ ๑ คูกรณีที่ ๒ และคูกรณีที่ ๔ ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยอมรับว่า ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลาง มีหน้าที่กำหนดราคากลางตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคากลางงานก่อสร้างตามมติคณะรัฐมนตรี ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว คูกรณีที่ ๒ เป็นผู้ประมาณราคาค่าก่อสร้าง แล้วนำเอกสารค่างานก่อสร้างมาเสนอให้คูกรณีที่ ๑ และคูกรณีที่ ๔

ร่วมกันพิจารณา ซึ่งคู่มือที่ ๒ กำหนดปริมาณงานก่อสร้างโดยระบุหน่วยเป็นตารางเมตรจำนวนหลายรายการ และไม่มีเอกสารแสดงปริมาณงานก่อสร้างตามแบบที่หลักเกณฑ์การคำนวณราคากลางงานก่อสร้างได้กำหนดให้ใช้มาแสดง ทำให้คู่มือที่ ๑ และคู่มือที่ ๔ ไม่ทราบรายละเอียดปริมาณงานก่อสร้างในแต่ละรายการ คู่มือที่ ๒ ได้ชี้แจงถึงสาเหตุที่ไม่ได้คำนวณรายละเอียดราคากลางตามหลักเกณฑ์การคำนวณราคากลางงานก่อสร้างโดยอ้างว่า เป็นเพราะได้รับมอบหมายให้คำนวณราคากลางเป็นงานแรก จึงไม่ทราบว่าต้องทำรายละเอียดปริมาณงานแต่ละงานตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคากลาง แต่ได้คำนวณปริมาณรายละเอียดโดยเขียนด้วยดินสอลงในแบบรูปรายการแล้วจึงนำตัวเลขมารวมกันเป็นหน่วยตารางเมตร ส่วนราคาวัสดุใช้ราคาจากพาณิชย์จังหวัด ค่าแรงใช้ตามประกาศค่าแรงของจังหวัดซึ่งจำไม่ได้ว่าใช้ราคาวัสดุอะไรบ้างมาคำนวณแต่นำราคามารวมกันเป็นยอดเดียว สำหรับค่า Factor F ใช้ตามตาราง Factor F เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๑

แต่จากการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบพบว่า คู่มือที่ ๑ คู่มือที่ ๒ และคู่มือที่ ๔ เคยได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางโครงการก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์ขนาดเล็กมีชั้นลอย (ฐานแม่) ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ ๕๘๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ซึ่งในการกำหนดราคากลางงานก่อสร้างตามคำสั่งดังกล่าว มีการกำหนดปริมาณค่าวัสดุและค่าแรงเป็นหน่วยลูกบาศก์เมตร โดยถอดแยกรายละเอียดปริมาณงานจากแบบรูปรายการ ตามหลักเกณฑ์การคำนวณปริมาณงานและวัสดุในการก่อสร้างอาคาร ดังนั้น การกระทำดังกล่าวของคู่มือที่ ๑ คู่มือที่ ๒ และคู่มือที่ ๔ จึงทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เนื่องจากต้องจ่ายเงินค่าจ้างสูงกว่าที่ควรจะต้องจ่ายเป็นเงิน ๑,๐๕๒,๑๘๗ บาท

องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ทำสัญญาจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ให้ก่อสร้างโรงอาหารฯ ขนาดกว้าง ๑๘ เมตร ยาว ๑๙ เมตร สูง ๕.๘๐ เมตร ตามแบบรูปและรายละเอียดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามสัญญาเลขที่ ๑๗๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เป็นเงิน ๕,๒๑๑,๐๐๐ บาท กำหนดการจ่ายเงิน รวม ๓ งวดๆ ละ ๑,๗๓๗,๐๐๐ บาท กำหนดทำงานแล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ หากผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา และผู้ว่าจ้างยังมิได้บอกเลิกสัญญา ผู้รับจ้างจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ว่าจ้างเป็นจำนวนเงินวันละ ๕,๒๑๑ บาท ผู้รับจ้างส่งมอบงานงวดสุดท้ายเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓ คู่มือที่ ๑ และคู่มือที่ ๒ ผู้ควบคุมงาน รายงานต่อประธานกรรมการตรวจการจ้างในหนังสือส่งมอบงานว่า “ผู้รับจ้างได้ดำเนินการก่อสร้างงานในส่วนของงวดที่ ๓ แล้วเสร็จ” คู่มือที่ ๓ คู่มือที่ ๔ คู่มือที่ ๕ คู่มือที่ ๖ และคู่มือที่ ๗ คณะกรรมการตรวจการจ้าง ได้ร่วมกันจัดทำบันทึกตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓ เสนอความเห็นต่อนายกองการบริหารส่วน

จังหวัดรับรองว่าผู้รับจ้างทำงานเสร็จเรียบร้อยถูกต้องตามสัญญาจ้างงวดสุดท้าย ทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเบิกจ่ายเงิน จำนวน ๑,๗๓๗,๐๐๐ บาท ให้กับผู้รับจ้าง ตามฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณรายจ่าย เลขที่ ๒๗๖๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๓

แต่จากการตรวจสอบเอกสาร ณ สถานที่ก่อสร้างของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๔ ซึ่งมีคู่มือที่ ๑ และคู่มือที่ ๒ เป็นผู้นำชี้ พบว่าการก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการอันเป็นเงื่อนไขข้อตกลงของสัญญาจ้างข้อ ๒ รวม ๔ รายการ ดังนี้

(๑) ไม่พบงานบุกระเบื้องเซรามิค ๘" x ๘" บริเวณผนังกันแบ่งพื้นที่ขายอาหารและแท่นคอนกรีตที่ตั้งวางขายอาหาร ซึ่งตามแบบรูปรายการของสัญญาในแบบแสดงรูปตัด B-B กำหนดสัญลักษณ์ ๗๒ ให้มีงานบุกระเบื้องเซรามิค ๘" x ๘" บริเวณผนังกันแบ่งพื้นที่ขายอาหารและแท่นคอนกรีตที่ตั้งวางขายอาหาร คิดเป็นราคาค่างาน ๔๓,๓๙๓.๘๘ บาท

(๒) ไม่พบงานถังดักไขมันและถังบำบัดน้ำเสียสำเร็จรูปต่อเชื่อมจากท่อน้ำทิ้ง ซึ่งตามแบบรูปรายการของสัญญาจ้าง แปลนระบบน้ำเสีย กำหนดสัญลักษณ์ถังดักไขมันและถังบำบัดน้ำเสียสำเร็จรูปต่อเชื่อมจากท่อน้ำทิ้ง คิดเป็นราคาค่างานรวม ๕๙,๕๙๐.๓๐ บาท

(๓) ไม่พบดวงโคมไฟแสงสว่างฉุกเฉินภายในบริเวณอาคาร ซึ่งตามแบบรูปรายการของสัญญาจ้าง แปลนระบบไฟฟ้าชั้นล่าง กำหนดสัญลักษณ์ดวงไฟแสงสว่างฉุกเฉินขนาด ๒๐ วัตต์ บริเวณภายในทุกมุมอาคารรวม ๔ ชุด คิดเป็นราคาค่างานรวม ๑๐,๗๐๐ บาท

(๔) ไม่พบถังดับเพลิงเคมีแห้งภายในบริเวณอาคาร ซึ่งตามแบบรูปรายการของสัญญาจ้าง แปลนระบบไฟฟ้าชั้นล่าง กำหนดสัญลักษณ์ถังดับเพลิงเคมีแห้ง บริเวณทุกร้านค้าและบริเวณมุมอาคารภายในด้านหน้ารวม ๙ ชุด คิดเป็นราคาค่างานรวม ๒๘,๕๕๒.๙๕ บาท

คู่มือที่ ๑ และคู่มือที่ ๒ ได้ให้อัยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสอดคล้องกันว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ควบคุมงาน คู่มือที่ ๑ และคู่มือที่ ๒ ไม่ได้ไปควบคุมงานทุกวัน โดยจะไปควบคุมงานสัปดาห์ละประมาณ ๒-๓ วัน เฉพาะในช่วงงานโครงสร้าง คือ งานวางผัง ทำฐานราก เสาตอม่อ ผูกเหล็กคาน เเทคอนกรีต และงานที่สำคัญ คู่มือที่ ๒ จะจดบันทึกการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างในสมุดช่วยจำส่วนตัว จัดทำรายงานควบคุมงานประจำวันและบันทึกสรุปผลงานการก่อสร้างประจำสัปดาห์ เมื่อคู่มือที่ ๑ ตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้ สำหรับสาเหตุที่การก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการดังกล่าวนั้น คู่มือที่ ๒ ได้ชี้แจงว่า เป็นเพราะตนไม่ได้ตรวจสอบรายละเอียดงานดังกล่าวกับแบบรูปรายการ แต่เมื่อทราบว่าเป็นไปไม่ตามแบบรูปรายการ ก็ได้แจ้งผู้รับจ้างให้มาดำเนินการก่อสร้างและติดตั้งงานดังกล่าวจนครบถ้วนแล้ว ส่วนคู่มือที่ ๑ ได้ชี้แจงว่า ตนได้ไปควบคุมงานในช่วงที่ผู้รับจ้างก่อสร้างงานติดตั้งครุภัณฑ์

ต่างๆ แต่ไม่ได้นำแบบรูปรายการตามสัญญาไปด้วยจึงไม่ทราบรายละเอียด ต่อมาเมื่อผู้รับจ้างส่งมอบงานงวดสุดท้ายก็ได้ทักท้วงให้ผู้รับจ้างทำตามแบบรูปรายการแล้วแต่ไม่ได้ทำเป็นหนังสือ ซึ่งผู้รับจ้างโต้แย้งว่าไม่มีรายการดังกล่าวในใบปริมาณการก่อสร้างและได้ขอให้มีการตรวจรับงานไปก่อนแล้วจะมาดำเนินการให้ในภายหลัง ตนจึงไม่ได้แจ้งให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบ

คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ คู่กรณีที่ ๖ และคู่กรณีที่ ๗ ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสอดคล้องกันว่า ในวันตรวจรับการจ้างคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ไปทำการตรวจสอบงานจ้าง ณ สถานที่ก่อสร้าง โดยได้ทำการตรวจนับประตูหน้าต่าง ดึงสายวัดทำการวัดความกว้างความยาวของตัวอาคาร แต่ไม่ได้ตรวจดูรายละเอียดกับแบบรูปรายการ จึงไม่ทราบว่าผู้รับจ้างไม่ได้ก่อสร้างงานตามรายการดังกล่าว ประกอบกับไม่ได้รับแจ้งจากช่างควบคุมงานว่าต้องมีการก่อสร้างปริมาณงานดังกล่าวด้วย จึงเป็นเหตุให้การก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการ ซึ่งคู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ คู่กรณีที่ ๖ และคู่กรณีที่ ๗ ได้ให้ถ้อยคำว่า ไม่เคยได้รับแบบรูปก่อสร้างหรือข้อกำหนดรายละเอียดของสัญญาจ้างจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือบุคคลอื่นใด

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชี้แจงข้อเท็จจริงต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบถึงสาเหตุที่การก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการว่า เป็นเพราะรายการดังกล่าวไม่ได้ระบุไว้ในประมาณการแต่ละใบไว้ในแบบรูป ซึ่งต่อมาภายหลังได้มีการดำเนินการซ่อมแซมรายการดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว ตามบันทึกข้อความ ที่ ๐๐๓/- ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

การกระหาดังกล่าวของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ในฐานะผู้ควบคุมงาน คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ คู่กรณีที่ ๖ และคู่กรณีที่ ๗ ในฐานะคณะกรรมการตรวจการจ้าง ทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย เนื่องจากต้องจ่ายเงินค่าจ้างเกินกว่าที่ควรจะต้องจ่าย เป็นเงิน ๑๔๒,๒๓๘.๑๓ บาท

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย รวม ๓ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่กำหนดราคากลางปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ โดยมีชอบ ซึ่งมีผลเป็นการเอื้อประโยชน์แก่ผู้มีอาชีพรับจ้างรายใดรายหนึ่ง และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณ และการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๑ ตำแหน่ง นักบริหารงานช่าง ระดับ ๖ คู่กรณีที่ ๒ ตำแหน่ง นายช่างโยธา ระดับ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ตำแหน่ง นักบริหารงานช่าง ระดับ ๖ ซึ่งคู่กรณีทั้งสามคนเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงถือได้ว่าคู่กรณีดังกล่าวเป็น “เจ้าหน้าที่” ตามระเบียบฯ ข้อ ๓

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๔ มีหน้าที่กำหนดราคากลางหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๔ ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางงานก่อสร้างโรงอาหารฯ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ ๑๔๙๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ จึงถือได้ว่าคู่กรณีดังกล่าวมีหน้าที่กำหนดราคากลาง ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดราคากลางงานก่อสร้าง แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๔ จงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ โดยมีขอบ ซึ่งมีผลเป็นการเอื้อประโยชน์แก่ผู้มีอาชีพรับจ้างรายใดรายหนึ่ง เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า เมื่อคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๔ ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการฯ ย่อมต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคากลางงานก่อสร้าง ตามมติคณะรัฐมนตรีฯ แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๖/๒๓๖๒ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ซึ่งการกำหนดราคากลางตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคากลางงานก่อสร้างตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว จะทำให้การคำนวณราคากลางในงานก่อสร้างใกล้เคียงกับราคาค่าก่อสร้างจริง และสามารถนำไปใช้อ้างอิงและพิจารณาราคาค่าก่อสร้างของผู้เสนอราคาในการจัดจ้างของทางราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรม

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๔ คณะกรรมการฯ ได้กำหนดราคากลางงานก่อสร้างโรงอาหารฯ ไว้ เป็นเงิน ๕,๒๑๔,๐๐๐ บาท ปรากฏตามบันทึกรายงานการประชุมคณะกรรมการกำหนดราคากลางค่าก่อสร้าง (ไม่ระบุวันเดือนปี) ที่เสนอนายกองคการบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งการคำนวณราคากลางงานก่อสร้างโรงอาหารดังกล่าวไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคากลางงานก่อสร้างอาคาร ดังนี้

๑. รายการงานของราคากลางลำดับที่ ๑ ฐานราก คาน พื้น เสา ลำดับที่ ๒ หลังคา คอนกรีต และลำดับที่ ๓ โครงหลังคาเหล็กพร้อมมุงหลังคา กำหนดปริมาณค่าวัสดุและค่าแรงเป็นหน่วย ตารางเมตร โดยไม่ได้ถอดแยกรายละเอียดปริมาณงานจากแบบรูปรายการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การ คำนวณหาปริมาณงานและวัสดุในงานก่อสร้างอาคาร และไม่เป็นไปตามมาตรฐานการวัดปริมาณงาน ก่อสร้างอาคาร

๒. กำหนดค่า Factor F งานก่อสร้างอาคารไม่ถูกต้องตามสัดส่วนค่างานต้นทุนจากตาราง Factor F ของหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๒๑.๕/ว ๒๐ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๒ แจ้ง ตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๑๓๗ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

๓. กำหนดปริมาณงานค่าวัสดุต่อหน่วยและค่าแรงต่อหน่วยบางรายการ เช่น รายการงานอิฐมอญ ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคากลางงานก่อสร้างอาคาร

คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๔ ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการ ตรวจเงินแผ่นดินและได้ให้ถ้อยคำต่อกรรมการไต่สวนโดยยอมรับว่า ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการฯ มี หน้าที่กำหนดราคากลางตามหลักเกณฑ์การคำนวณราคากลางตามมติคณะรัฐมนตรี ในการปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าว คู่กรณีที่ ๒ เป็นผู้ประมาณราคาก่อสร้างแล้วนำเอกสารค่างานก่อสร้างมาเสนอให้คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๔ ร่วมกันพิจารณา ซึ่งคู่กรณีที่ ๒ กำหนดปริมาณงานก่อสร้างโดยระบุหน่วยเป็นตาราง เมตรจำนวนหลายรายการ และไม่มีเอกสารแสดงปริมาณงานก่อสร้างตามแบบที่หลักเกณฑ์การคำนวณ ราคากลางงานก่อสร้างได้กำหนดให้ใช้มาแสดง ทำให้คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๔ ไม่ทราบรายละเอียดปริมาณ งานก่อสร้างในแต่ละรายการ คู่กรณีที่ ๒ ได้ชี้แจงถึงสาเหตุที่ไม่ได้คำนวณรายละเอียดราคากลางตาม หลักเกณฑ์การคำนวณราคากลางงานก่อสร้าง โดยอ้างว่าเป็นเพราะได้รับมอบหมายให้คำนวณราคากลาง เป็นงานแรก จึงไม่ทราบว่าต้องทำรายละเอียดปริมาณงานแต่ละงานตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคากลาง แต่ ได้คำนวณปริมาณรายละเอียดโดยเขียนด้วยดินสอลงในแบบรูปรายการแล้วจึงนำตัวเลขมารวมกันเป็นหน่วย ตารางเมตร ส่วนราคาวัสดุใช้ราคาจากพาณิชย์จังหวัด ค่าแรงใช้ตามประกาศค่าแรงของจังหวัดซึ่งจำ ไม่ได้ว่าใช้ราคาวัสดุอะไรบ้างมาคำนวณแต่นำราคามารวมกันเป็นยอดเดียว สำหรับค่า Factor F ใช้ตาม ตาราง Factor F เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๑

กรณีนี้วิศวกรของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้คำนวณราคากลางงานก่อสร้างงาน ก่อสร้างโรงอาหารฯ ตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคากลางตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ได้เป็นเงิน ๔,๑๕๘,๘๑๓ บาท ดังนั้น ราคากลางที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางกำหนดไว้จึงสูงกว่าราคากลางที่ ควรจะเป็นตามที่วิศวกรของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินคำนวณได้ เป็นเงิน ๑,๐๕๕,๑๘๗ บาท ซึ่งสูง กว่าที่เป็นจำนวนมากหรือเกินกว่าร้อยละ ๑๐ ทั้งที่คู่กรณีที่ ๑ ดำรงตำแหน่ง นักบริหารงานช่าง ระดับ ๖

คู่กรณีที่ ๒ ดำรงตำแหน่ง นายช่างโยธา ระดับ ๖ และคู่กรณีที่ ๔ ดำรงตำแหน่ง นักบริหารงานช่าง ระดับ ๖ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการประมาณราคาค่าก่อสร้าง และโดยปกติการประมาณราคาค่าก่อสร้างหากกระทำโดยผู้ประมาณราคาที่มีความชำนาญแล้ว ราคาค่าก่อสร้างที่ได้จากการประมาณราคากับราคาค่าก่อสร้างจริงเมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จไม่ควรผิดหรือแตกต่างกันมากนัก โดยควรอยู่ในเกณฑ์สูง-ต่ำ ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ประกอบกับคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๔ เคยได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางโครงการก่อสร้างอาคารเอนกประสงค์ขนาดเล็กมีชั้นลอย (ฐานแม่) ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ ๕๘๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ซึ่งในการกำหนดราคากลางงานก่อสร้าง ได้มีการกำหนดปริมาณค่าวัสดุและค่าแรงเป็นหน่วยลูกบาศก์เมตร โดยถอดแยกรายละเอียดปริมาณงานจากแบบรูปรายการ ตามหลักเกณฑ์การคำนวณปริมาณงานและวัสดุในการก่อสร้างอาคาร จึงแสดงให้เห็นว่าคู่กรณีดังกล่าวรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่า การกำหนดราคากลางต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคากลางงานก่อสร้าง

การที่คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๔ คณะกรรมการฯ ได้กำหนดราคากลางงานก่อสร้างโรงอาหารฯ สูงกว่าราคากลางที่คำนวณตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคากลาง จึงเป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามมติคณะรัฐมนตรีฯ แจ้งตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๘.๕/ว ๙ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๐ และตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ด่วนที่สุดที่ มท ๐๘๐๘.๒/ว ๔๗๒ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๐ โดยมีขอบ ซึ่งการกระทำดังกล่าวมีผลเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ผู้เสนอราคา ในการเข้าทำสัญญาจ้างกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในวงเงินที่สูงกว่าความเป็นจริง

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๔ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๔ คณะกรรมการฯ กำหนดราคากลางงานก่อสร้างโรงอาหารฯ ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคากลางงานก่อสร้าง ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ นั้น ทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทำสัญญาจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ผู้รับจ้าง ในวงเงินที่สูงกว่าความเป็นจริง คิดเป็นเงิน ๑,๐๕๒,๑๘๗ บาท และองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้จ่ายเงินค่าจ้าง จำนวน ๕,๒๑๑,๐๐๐ บาท ตามสัญญาเลขที่ ๑๗๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ให้กับผู้รับจ้างครบถ้วนตามสัญญาแล้ว การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๔ จึงเป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับความเสียหาย

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๔ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓๙ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ควบคุมงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๖ โดยมีขอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๑ ตำแหน่ง นักบริหารงานช่าง ระดับ ๖ คู่กรณีที่ ๒ ตำแหน่ง นายช่างโยธา ระดับ ๓ ซึ่งคู่กรณีทั้งสองคนเป็นข้าราชการสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงถือได้ว่าคู่กรณีดังกล่าวเป็น “เจ้าหน้าที่” ตามระเบียบฯ ข้อ ๓

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ มีหน้าที่ควบคุมงาน หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ ได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่ควบคุมงาน และคู่กรณีที่ ๒ ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมงาน ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ ๑๔๙๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ โดยมีหน้าที่ควบคุมงานโครงการก่อสร้างโรงอาหารฯ จึงถือได้ว่า คู่กรณีดังกล่าวมีหน้าที่ควบคุมงานตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๖๖ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ จงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๖ โดยมีขอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๖๖ กำหนดให้ผู้ควบคุมงานมีหน้าที่ตรวจและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญา หรือที่ตกลงให้ทำงานจางนั้นๆ ทุกวัน ให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดไว้ในสัญญาทุกประการ จัดบันทึกสภาพการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง และเหตุการณ์แวดล้อมเป็นรายวัน พร้อมทั้งผลการปฏิบัติงาน หรือการหยุดงานและสาเหตุที่มีการหยุดงานเพื่อรายงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบทุกสัปดาห์ โดยการบันทึกการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง ให้ระบุรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงานและวัสดุที่ใช้ด้วย และในวันถึงกำหนดส่งมอบงานแต่ละงวด ให้

รายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างว่าเป็นไปตามสัญญาหรือไม่ ให้คณะกรรมการตรวจการจ้าง ทราบภายใน ๓ วันทำการ นับแต่วันถึงกำหนดนั้นๆ

ตามสัญญาเลขที่ ๑๗๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ กำหนดให้ผู้รับจ้างส่งมอบ งานก่อสร้างโรงอาหารฯ ภายในวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ต. ผู้รับจ้าง ได้ส่งมอบงานงวดสุดท้ายตามหนังสือลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓ ซึ่งล่าช้ากว่ากำหนด เป็น เวลา ๑๖ วัน แต่คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ควบคุมงาน ได้ลงลายมือชื่อในหนังสือส่งมอบ งานดังกล่าว รายงานต่อประธานกรรมการตรวจการจ้างว่า “ผู้รับจ้างได้ดำเนินการก่อสร้างงานในส่วนของ งวดที่ ๓ แล้วเสร็จ” และตามบันทึกสังเกตการณ์งานจ้างก่อสร้าง ณ สถานที่ก่อสร้างของเจ้าหน้าที่ ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๔ ซึ่งมีลายมือชื่อของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ในฐานะเป็นผู้นำชี้ด้วย พบว่าการก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดอันเป็น เงื่อนไขข้อตกลงตามสัญญาจ้าง รวม ๔ รายการ ได้แก่ (๑) ไม่พบงานบุกระเบื้องเซรามิค ๘”x ๘” บริเวณ ผังกันแบ่งพื้นที่ขายอาหารและแท่นคอนกรีตที่ตั้งวางขายอาหาร (๒) ไม่พบงานถังดักไขมันและถังบำบัดน้ำเสีย สำเร็จรูปต่อเชื่อมจากท่อน้ำทิ้ง (๓) ไม่พบดวงโคมไฟแสงสว่างฉุกเฉินภายในบริเวณอาคาร และ (๔) ไม่พบ ถังดับเพลิงเคมีแห้งภายในบริเวณอาคาร คิดเป็นเงิน ๑๔๒,๒๓๘.๑๓ บาท

คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และได้ให้ถ้อยคำต่อกรรมการไต่สวนไปใน ทำนองเดียวกันว่า การลงลายมือชื่อในหนังสือส่งมอบงานงวดสุดท้าย รายงานต่อประธานกรรมการ ตรวจการจ้างว่า ผู้รับจ้างได้ดำเนินการก่อสร้างงานในส่วนของงวดที่ ๓ แล้วเสร็จ ก็เนื่องจากเห็นว่างานโครงสร้าง ใหญ่เรียบร้อยถูกต้องเป็นไปตามแบบแล้ว และมีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ภายในโรงอาหารเพื่อจำหน่าย อาหารก่อน แม้จะเห็นว่าผู้รับจ้างติดตั้งถังดักไขมันและถังบำบัดน้ำเสียสำเร็จรูปไม่ถูกต้อง ไม่เป็นไปตาม รูปแบบที่กำหนด แต่ได้แจ้งให้ผู้รับจ้างทำการเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้ถูกต้องแล้ว ซึ่งผู้รับจ้างได้รับจะ ดำเนินการให้ ส่วนดวงโคมไฟแสงสว่างฉุกเฉินและถังดับเพลิงเคมีแห้ง สาเหตุที่ยังไม่ได้ทำการติดตั้ง เนื่องจากโครงการก่อสร้างโรงอาหารฯ เป็นอาคารโล่งอาจทำให้เกิดสูญหายได้ จึงเพียงแต่แจ้งให้ผู้รับจ้าง ส่งมอบของเท่านั้น โดยยอมรับว่า การควบคุมงานไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว อีกทั้งคู่กรณีที่ ๑ และ คู่กรณีที่ ๒ ได้เคยให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่า ไม่ได้ไปควบคุมงานทุกวัน โดยไปควบคุมงาน สัปดาห์ละประมาณ ๒-๓ วัน เฉพาะในช่วงงานโครงสร้างและงานที่สำคัญเท่านั้น ทั้งไม่ได้ตรวจสอบงานกับ แบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา จนกระทั่งผู้รับจ้างส่งมอบงานงวดสุดท้าย จึงได้ทักท้วงให้ ผู้รับจ้างทำตามแบบรูปรายการเพียงแต่ไม่ได้ทำเป็นหนังสือ ซึ่งผู้รับจ้างโต้แย้งว่าไม่มีรายการดังกล่าวใน ใบปริมาณการก่อสร้างและได้ขอให้มีการตรวจรับงานไปก่อนแล้วจะมาดำเนินการให้ในภายหลัง จึงไม่ได้ แจ้งให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบ

การที่คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ไม่ได้ตรวจและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญา นั้นๆ ทุกวัน ให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดไว้ในสัญญา ทั้งยังได้ลงลายมือชื่อรับรอง ในหนังสือส่งมอบงานงวดที่ ๓ ซึ่งเป็นงวดสุดท้าย โดยรายงานต่อประธานกรรมการตรวจการจ้างว่า ผู้รับจ้างได้ ดำเนินการก่อสร้างงานในส่วนของงวดที่ ๓ แล้วเสร็จตามคำขอของผู้รับจ้าง โดยรู้อยู่แล้วว่าการ ก่อสร้างโรงอาหารฯ ไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการอันเป็นเงื่อนไขข้อตกลงของสัญญาจ้าง จึงแสดงให้เห็นว่า มีเจตนาช่วยเหลือผู้รับจ้างให้ได้รับประโยชน์ ทำให้มีการตรวจรับการจ้างและเบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างไป ตามสัญญา นอกจากนี้ยังทำให้มีการนำส่งใช้เงินค่าปรับผิดสัญญาจากผู้รับจ้างน้อยกว่าความเป็นจริง เนื่องจากผู้รับจ้างดำเนินการซ่อมแซมรายการดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายหลังจากส่งมอบงานแล้ว ตาม บันทึกรายการที่ ๐๐๓/- ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ นั้น เป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการ ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๖๖ โดยมีขอบ

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ เป็นเหตุให้ เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ได้รับรองในหนังสือส่งมอบงานงวดที่ ๓ ซึ่งเป็นงวดสุดท้ายว่า ผู้รับจ้างได้ดำเนินการก่อสร้างงานในส่วนของงวดที่ ๓ แล้วเสร็จ ทำให้มีการเบิกจ่ายเงิน ให้กับผู้รับจ้างตามสัญญา ทั้งที่งานก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา คิดเป็นเงิน ๑๔๒,๒๓๘.๑๓ บาท นอกจากนี้ยังทำให้มีการนำส่งใช้เงินค่าปรับผิดสัญญาจากผู้รับจ้างน้อยกว่า ความเป็นจริง เนื่องจากผู้รับจ้างดำเนินการซ่อมแซมรายการดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายหลังจากส่งมอบงานแล้ว การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ดังกล่าวจึงเป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับความเสียหาย

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็นความผิดตามระเบียบ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔

ประเด็นที่ ๓ คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ คู่กรณีที่ ๖ และคู่กรณีที่ ๗ เป็นเจ้าหน้าที่มี หน้าที่ตรวจการจ้าง ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วย การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๕ โดยมีขอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ คู่กรณีที่ ๖ และคู่กรณีที่ ๗ เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๓ ตำแหน่ง นักบริหารงานช่าง ระดับ ๖ คู่กรณีที่ ๔ ตำแหน่ง นักบริหารงานช่าง ระดับ ๖ คู่กรณีที่ ๕ ตำแหน่ง นายช่างโยธา ระดับ ๖ ว คู่กรณีที่ ๖ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน ระดับ คศ.๓ และคู่กรณีที่ ๗ ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ ระดับ คศ. ๓ ซึ่งคู่กรณีทั้งห้าคนเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงถือได้ว่าคู่กรณีดังกล่าวเป็น “เจ้าหน้าที่” ตามความในระเบียบฯ ข้อ ๓

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ คู่กรณีที่ ๖ และคู่กรณีที่ ๗ มีหน้าที่ตรวจการจ้าง หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ คู่กรณีที่ ๖ และคู่กรณีที่ ๗ ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ ๑๔๙๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ โดยมีหน้าที่ตรวจรับงานจ้างโครงการก่อสร้างโรงอาหารฯ จึงถือได้ว่าคู่กรณีดังกล่าวมีหน้าที่ตรวจการจ้าง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๖๕ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ คู่กรณีที่ ๖ และคู่กรณีที่ ๗ จงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๕ โดยมีชอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๖๕ กำหนดให้คณะกรรมการตรวจการจ้างมีหน้าที่ตรวจสอบรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง และเหตุการณ์แวดล้อมที่ผู้ควบคุมงาน รายงาน โดยตรวจสอบกับแบบรูปรายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาทุกสัปดาห์ ตรวจผลงานที่ผู้รับจ้าง ส่งมอบภายใน ๓ วันทำการ นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบการส่งมอบงาน และให้ทำการตรวจรับให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็วที่สุด และเมื่อตรวจเห็นว่าเป็นการถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาแล้วให้ถือว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานครบถ้วนตั้งแต่วันที่ผู้รับจ้างส่งงานจ้างนั้น และให้ทำใบรับรองผลการปฏิบัติงานทั้งหมดหรือเฉพาะงวด แล้วแต่กรณี โดยลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน เพื่อทำการเบิกจ่ายเงิน และรายงานให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นทราบ

ตามสัญญาเลขที่ ๑๗๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ กำหนดให้ผู้รับจ้างส่งมอบงานภายในวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้รับจ้างส่งมอบงานงวดสุดท้ายตามหนังสือส่งมอบงาน ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓ ซึ่งล่าช้ากว่ากำหนดเป็นเวลา ๑๖ วัน แต่คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔

คู่มือที่ ๕ คู่มือที่ ๖ และคู่มือที่ ๗ คณะกรรมการตรวจการจ้าง ได้ทำการตรวจรับงานและลงลายมือชื่อในบันทึกตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓ เสนอความเห็นต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัด โดยรับรองว่าผู้รับจ้างทำงานเสร็จเรียบร้อยถูกต้องตามสัญญาจ้างงวดสุดท้าย และตามบันทึกสังเกตการณ์งานจ้างก่อสร้าง ณ สถานที่ก่อสร้าง ของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๔ พบว่า การก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดอันเป็นเงื่อนไขข้อตกลงตามสัญญาจ้าง รวม ๔ รายการ คิดเป็นเงิน ๑๔๒,๒๓๘.๑๓ บาท รายละเอียดดังที่ได้กล่าวไว้ในประเด็นที่ ๑

คู่มือที่ ๓ คู่มือที่ ๔ คู่มือที่ ๕ คู่มือที่ ๖ และคู่มือที่ ๗ ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและให้ถ้อยคำต่อกรรมการไต่สวนยอมรับว่าในวันตรวจรับการจ้าง คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ไปทำการตรวจสอบงานจ้าง ณ สถานที่ก่อสร้าง แต่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องตามระเบียบดังกล่าว โดยไม่ได้ตรวจดูรายละเอียดกับแบบรูปรายการก่อสร้างให้รอบคอบครบถ้วน เนื่องจากเพิ่งได้รับแบบรูปรายการจากช่างผู้ควบคุมงานในวันตรวจรับการจ้าง ซึ่งคู่มือที่ ๗ ได้เคยร้องขอแบบรูปรายการก่อสร้างจากช่างผู้ควบคุมงานหลายครั้งตั้งแต่งานก่อสร้างงวดที่ ๑ แต่ก็ไม่เคยได้รับแบบรูปรายการแต่อย่างใด ทำให้ไม่ทราบว่าผู้รับจ้างไม่ได้ก่อสร้างงานตามรายการดังกล่าว จึงได้แต่เพียงตรวจนับประตูหน้าต่าง ดึงสายวัดทำการวัดความกว้างความยาวของตัวอาคาร ตรวจดูสภาพความเรียบร้อยทั่วไปของตัวอาคารเท่านั้น และไม่เคยได้รับแจ้งจากช่างควบคุมงานว่าต้องมีการก่อสร้างปริมาณงานดังกล่าวด้วย เป็นเหตุให้เข้าใจโดยสุจริตว่า รายละเอียดงานในโครงการเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงได้ร่วมกันลงลายมือชื่อในบันทึกตรวจการจ้าง ฉบับลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓

แม้คู่มือที่ ๔ และคู่มือที่ ๕ จะอ้างว่า ตนได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่หลายอย่างในคราวเดียวกัน ต้องไปตรวจงานอื่นก่อน ทำให้ในวันตรวจการจ้างงวดสุดท้ายไม่ได้ไปร่วมตรวจสอบงานพร้อมกับกรรมการตรวจการจ้างคนอื่นๆ จึงได้แต่สอบถามความเรียบร้อยจากช่างผู้ควบคุมงาน ประกอบกับเห็นว่า การตรวจรับมอบงานงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ที่ผ่านมารีบร้อยดีไม่เคยมีปัญหา จึงเชื่อช่างผู้ควบคุมงานโดยสุจริตและลงลายมือชื่อรับรองว่างานแล้วเสร็จตามสัญญา ก็ไม่ใช่ข้ออ้างที่จะยกขึ้นเพื่อที่จะไม่ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบแต่อย่างใด ส่วนคู่มือที่ ๖ และคู่มือที่ ๗ มีอาชีพประจำเป็นครูสอนหนังสือ จึงไม่มีความรู้ทางด้านช่างและอ่านแบบไม่ออกนั้น เห็นว่ารายการที่ขาดหายไปตาม (๑) (๓) และ (๔) เป็นสิ่งที่สามารถตรวจนับได้ โดยไม่ต้องใช้หลักวิชาช่าง จึงไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบได้แต่อย่างใด

การที่คู่มือที่ ๓ คู่มือที่ ๔ คู่มือที่ ๕ คู่มือที่ ๖ และคู่มือที่ ๗ ลงลายมือชื่อในบันทึกตรวจการจ้าง ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓ เสนอความเห็นต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดโดย

รับรองว่าผู้รับจ้างทำงานเสร็จเรียบร้อยถูกต้องตามสัญญาจ้างงวดสุดท้าย โดยไม่ได้ตรวจสอบผลงานของผู้รับจ้างให้เป็นการถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา เป็นการจงใจไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๖๕

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ คู่กรณีที่ ๖ และคู่กรณีที่ ๗ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ คู่กรณีที่ ๖ และคู่กรณีที่ ๗ ลงลายมือชื่อในบันทึกตรวจการจ้างลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓ โดยรับรองว่าผู้รับจ้างทำงานเสร็จเรียบร้อยถูกต้องตามสัญญาจ้างงวดสุดท้าย ทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างไปตามสัญญา ทั้งที่การก่อสร้างโรงอาหารฯ ไม่เป็นไปตามรูปรายการอันเป็นเงื่อนไขข้อตกลงของสัญญาจ้าง คิดเป็นเงิน ๑๔๒,๒๓๘.๑๓ บาท การกระทำของคู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ คู่กรณีที่ ๖ และคู่กรณีที่ ๗ ดังกล่าวจึงเป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับความเสียหาย

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๕ คู่กรณีที่ ๖ และคู่กรณีที่ ๗ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ แต่จากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในสำนวนยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๕ คู่กรณีที่ ๖ และคู่กรณีที่ ๗ เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๖๕ โดยมีชอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ อันจะเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง

ส่วนการกระทำของคู่กรณีที่ ๔ เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๕ โดยมีชอบ เนื่องจากเป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางในเรื่องนี้และได้ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบมาตั้งแต่ต้น จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนี้

๑.๑ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๓๙ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่กำหนดราคากลางปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ ซึ่งมีผลเป็นการเอื้อประโยชน์แก่ผู้มีอาชีพรับจ้างรายใดรายหนึ่ง และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน

๑.๒ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ควบคุมงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน

การกระทำของคู่กรณี ที่ ๑ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน จึงต้องรับโทษปรับทางปกครองตามระเบียบข้อที่กำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทุกข้อ ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๓ เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้วเห็นว่า แม้คู่กรณีจะเป็นข้าราชการระดับสูง มีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริตเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้รับจ้างรายใดรายหนึ่ง และเกิดความเสียหายเป็นจำนวนมาก แต่ได้ให้ความร่วมมือในการพิจารณาและมีการบรรเทาความเสียหายแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๓๙ เท่ากับเงินเดือน ๑๑ เดือน และกำหนดโทษปรับทางปกครองกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๔๔ วรรคสอง เท่ากับเงินเดือน ๑๑ เดือน รวมปรับทางปกครองคู่กรณี ที่ ๑ เท่ากับเงินเดือน จำนวน ๒๒ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๓๙ เดือนละ ๒๕,๓๑๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครอง ๒๗๘,๔๑๐ บาท และเงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๔๔ วรรคสอง เดือนละ ๒๕,๗๔๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครอง ๒๘๓,๑๔๐ บาท รวมเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๕๖๑,๕๕๐ บาท (ห้าแสนหกหมื่นหนึ่งพันห้าร้อยห้าสิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๑๑,๗๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นหนึ่งพันเจ็ดร้อยบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

๒. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนี้

๒.๑ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๓๙ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่กำหนดราคากลางปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ ซึ่ง

มีผลเป็นการเอื้อประโยชน์แก่ผู้มีอาชีพรับจ้างรายใดรายหนึ่ง และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน

๒.๒ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ในฐานะเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ควบคุมงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งปรับเท่ากับเงินเดือน ตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน

การกระทำของคู่กรณี ที่ ๒ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน จึงต้องรับโทษปรับทางปกครองตามระเบียบข้อที่กำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทุกข้อ ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๓ เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้วเห็นว่า คู่กรณีเป็นข้าราชการชั้นผู้น้อยให้ความร่วมมือในการพิจารณาและได้มีการบรรเทาความเสียหายแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๓๙ เท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน และกำหนดโทษปรับทางปกครองกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๔๔ วรรคสอง เท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน รวมปรับทางปกครองคู่กรณี ที่ ๒ เท่ากับเงินเดือน จำนวน ๑๘ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๓๙ เดือนละ ๘,๘๙๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครอง ๘๐,๐๑๐ บาท และเงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๔๔ วรรคสอง เดือนละ ๙,๐๘๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครอง ๘๑,๗๒๐ บาท รวมเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๖๑,๗๓๐ บาท (หนึ่งแสนหกหมื่นหนึ่งพันเจ็ดร้อยสามสิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับ เดือนละไม่น้อยกว่า ๕,๑๖๐ บาท (ห้าพันหนึ่งร้อยหกสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

๓. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ในฐานะเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้างไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ ซึ่งปรับเท่ากับเงินเดือน ตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้วเห็นว่า แม้คู่กรณีจะเป็นข้าราชการระดับสูง แต่ได้ให้ความร่วมมือในการพิจารณา มีการบรรเทาความเสียหายแล้วและไม่พบว่ามีพฤติการณ์ทุจริต จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๕ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๒๕,๓๑๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๒๖,๕๕๐ บาท (หนึ่งแสนสองหมื่นหกพันห้าร้อยห้าสิบบาท) โดยเรียกให้คู่กรณี ที่ ๓ ชำระค่าปรับทั้งจำนวนในคราวเดียวกัน เนื่องจากพ้นสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว

โดยให้ชำระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือเรียกชำระเงินค่าปรับทางปกครอง

๔. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๔ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนี้

๔.๑ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๓๙ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่กำหนดราคากลางปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ ซึ่งมีผลเป็นการเอื้อประโยชน์แก่ผู้มีอาชีพรับจ้างรายใดรายหนึ่ง และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน

๔.๒ เป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ควบคุมงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งปรับเท่ากับเงินเดือน ตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน

การกระทำของคู่กรณี ที่ ๔ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน จึงต้องรับโทษปรับทางปกครองตามระเบียบข้อที่กำหนดว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทุกข้อ ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๓ เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้วเห็นว่า แม้คู่กรณีจะเป็นข้าราชการระดับสูง มีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริตเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้รับจ้างรายใดรายหนึ่ง และเกิดความเสียหายเป็นจำนวนมาก แต่ได้ให้ความร่วมมือในการพิจารณาและมีการบรรเทาความเสียหายแล้ว จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๓๙ เท่ากับเงินเดือน ๑๑ เดือน และกำหนดโทษปรับทางปกครองกรณีกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๔๔ วรรคสอง เท่ากับเงินเดือน ๑๑ เดือน รวมปรับทางปกครองคู่กรณี ที่ ๔ เท่ากับเงินเดือน จำนวน ๒๒ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๓๙ เดือนละ ๒๓,๙๙๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครอง ๒๖๓,๘๙๐ บาท และเงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๔๔ วรรคสอง เดือนละ ๒๔,๔๓๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครอง ๒๖๘,๗๓๐ บาท รวมเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๕๓๒,๖๒๐ บาท (ห้าแสนสามหมื่นสองพันหกร้อยยี่สิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๑๑,๑๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นหนึ่งพันหนึ่งร้อยบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

๕. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๕ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้าง

ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ ซึ่งปรับเท่ากับเงินเดือน ตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้วเห็นว่า แม้คู่กรณีจะเป็นข้าราชการระดับสูง แต่ได้ให้ความร่วมมือในการพิจารณา มีการบรรเทาความเสียหายแล้วและไม่พบว่ามีความผิดทุจริต จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๕ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิด เดือนละ ๑๘,๒๘๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๙๑,๔๐๐ บาท (เก้าหมื่นหนึ่งพันสี่ร้อยบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๕,๐๘๐ บาท (ห้าพันแปดสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

๖. การกระทำของคู่กรณีที่ ๖ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้างไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ ซึ่งปรับเท่ากับเงินเดือน ตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้วเห็นว่า แม้คู่กรณีจะเป็นผู้บริหารระดับสูง แต่เป็นเพียงข้าราชการครูและไม่มีความรู้ด้านช่าง ได้ให้ความร่วมมือในการพิจารณา และมีการบรรเทาความเสียหายแล้ว ประกอบกับไม่พบว่ามีความผิดทุจริต จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๕ เดือน เงินเดือน ที่ได้รับขณะกระทำความผิด เดือนละ ๔๑,๒๓๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๒๐๖,๑๕๐ บาท (สองแสนหกพันหนึ่งร้อยห้าสิบบาท) โดยเรียกให้คู่กรณีชำระค่าปรับทั้งจำนวนในคราวเดียวกันเนื่องจากพ้นจากสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว โดยให้ชำระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหรือถือว่าได้รับหนังสือเรียกชำระเงินค่าปรับทางปกครอง

๗. การกระทำของคู่กรณีที่ ๗ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้างไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ ซึ่งปรับเท่ากับเงินเดือน ตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้วเห็นว่า แม้คู่กรณีจะเป็นข้าราชการระดับสูง แต่เป็นเพียงข้าราชการครูและไม่มีความรู้ด้านช่าง ได้ให้ความร่วมมือในการพิจารณาและมีการบรรเทาความเสียหายแล้ว ประกอบกับไม่พบว่ามีความผิดทุจริต จึงกำหนดโทษ

ปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๕ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิด เดือนละ ๓๓,๔๑๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๖๗,๐๕๐ บาท (หนึ่งแสนหกหมื่นเจ็ดพันห้าสิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๑๓,๙๓๐ บาท (หนึ่งหมื่นสามพันเก้าร้อยสามสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

๘. กรณีที่คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๔ คู่กรณีที่ ๕ และคู่กรณีที่ ๗ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัดและให้หน่วยงานที่สังกัดนำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน และหากปรากฏข้อเท็จจริงในภายหลังว่า คู่กรณีดังกล่าวได้พ้นจากสถานะเจ้าหน้าที่แล้ว คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจะมีคำสั่งเรียกให้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่คงเหลืออยู่ทั้งจำนวนในคราวเดียวกันต่อไป

ศาสตราจารย์พิเศษชัยสิทธิ์	ตราชูธรรม	ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายปิยะพันธุ์	นิมมานเหมินท์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางอุไร	ร่มโพธิหยก	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางจิรพร	มีหลี่สวัสต์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายกรพจน์	อัศวินวิจิตร	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน